

"Als je je in deze tijd in diep stilzwijgen hult, dan zal er vanuit een andere plaats verlichting en verlossing voor de Joden komen." Esther 4:14

Twee reizen rond de feesten

Ruim drie jaar duurt de oorlog inmiddels. En hoe zal het verder gaan? Niemand die het weet.

Wat we wel weten is dat het Oekraïense volk enorm lijdt. Want de oorlog is overal voelbaar.

Het luchtalarm gaat nog steeds geregeld af. Mannen durven de straat niet meer op, omdat ze bang zijn opgepakt te worden voor het leger. Prijzen blijven maar stijgen. En overal is er verdriet om gewonde of overleden familieleden en vrienden.

We zijn dankbaar dat we eind december en begin maart weer naar Oekraïne konden. Op beide reizen vierden we samen met de Joodse mensen een feest; in december Chanoeke, in maart Poeriem.

We konden de Joodse mensen praktisch ondersteunen, maar ook moreel. Overal lieten we bemoedigende boekjes achter, die getuigen van Gods trouw, almacht en redding. Op veel plaatsten konden we bidden met de mensen. En terug in Nederland blijven we doorgaan met het ondersteunen van de mensen. Want de hulpvragen blijven maar binnenkomen en gelukkig kunnen we steeds hulp bieden. En dat is alleen mogelijk dankzij de trouwe steun van jullie als sponsors. Heel hartelijk dank daarvoor!

In deze nieuwsbrief kunnen jullie weer lezen wat jullie steun voor de mensen betekent.

In deze nieuwsbrief...

Dagelijks leven in Oekraïne

Chanoeke en Poerim

Indrukwekkende bezoeken

Loeov met bemoedigend boekje

Allerlei hulp

Haardhout voor Tanja

Stemprotheses

Haardhout voor Rozalia

Persoonlijke hulpvragen

Naast het sponsorplan hebben we ook andere projecten lopen. Zo betalen we bijvoorbeeld het programma 'warm huis'- een gezellige maaltijd voor eenzame mensen - in vier provincies, de gaarkeuken, thuiszorg in drie provincies etc. Maar onze contactpersonen wenden zich ook tot Roechama met allerlei persoonlijke hulpvragen van de gesponsorde gezinnen. We willen daar een paar voorbeelden van geven.

Haardhout

In onze laatste nieuwsbrief verzochten we om haardhout, omdat veel mensen anders deze winter in de kou zouden zitten. We zijn heel dankbaar dat we veel mensen hebben kunnen helpen een vracht haardhout te bestellen. Eén vrouw schreef naar onze contactpersoon: *"Tanja!!! Enorm bedankt dat het in deze koude dagen bij mij in huis warm is. Voor het eerst in vier jaar."* Tanja vulde nog aan dat ze sinds vier jaar in dat huis woonden en dat het bij hen 's nachts -14 graden was.

Stemprothese

Al sinds 2019 betalen we jaarlijks voor iemand twee stemprotheses. Onze contactpersoon schreef bij de foto: *'Een overgelukkige Georgi'.*

Nieuw gasstel

Dankzij een gift van haar sponsor kon Joelja een nieuw gasstel kopen. Dat was bepaald geen luxe; één pit deed het nog. Een ander gezin kreeg ook een nieuw gasstel van Roechama.

Powerstation

Met hulp van de sponsor kreeg een gezin dat zonder stroom zat een powerstation. Dat was precies rond het feest van Chanoeka, zodat ze op het lichtfeest weer licht hadden!

Medische hulp

Omdat Oekraïne geen ziektekostenverzekering kent, helpen we het hele jaar door met ziektekosten. Die aanvragen zijn heel verschillend. Het kan gaan om een operatie of medicijnen, een chemokuur of revalidatie enz. Het gebeurt bijvoorbeeld dat mensen heel slecht zien, maar geen geld hebben voor een staaroperatie. Of dat diabetespatiënten hun medicijnen niet kunnen betalen. Gelukkig houden onze contactpersonen in alle provincies de mensen goed in de gaten. Als er medische nood is, horen we dat van hen, zodat we kunnen helpen.

'Warm huis' in Mukachevo

Nieuw gasstel

Medische hulp

Dagelijks leven in Oekraïne

Herinnering aan omgekomen soldaten

Luchtalarm

Als je in Oekraïne bent, kun je er niet om heen: overal word je eraan herinnert dat het oorlog is. Van tijd tot tijd gaat nog steeds het luchtalarm af. Tegenwoordig gaan de mensen dan vaak gewoon door met waar ze mee bezig zijn. Maar voor schoolkinderen betekent het: verplicht naar de schuilkelder.

Omgekomen soldaten

Waar je ook komt, in een grote stad of een klein dorp, overal zie je portretten van omgekomen soldaten, met Oekraïense vlaggen erbij. Op een flatgebouw, langs de kant van de weg, op het plein van de stad of in een grote winkelstraat. En dan zijn er dagelijks begrafenissen. Als de lange begrafenisstoet van vele auto's – met Oekraïense vlaggen – aan komt rijden, stoppen alle auto's. De mensen stappen uit en gaan geknield langs de kant van de weg zitten. Ook worden er bloemen gestrooid naar de auto. Heel indrukwekkend...

Checkpoints

Op diverse plaatsen zijn checkpoints. Hier staan soldaten, samen met politie. De auto's moeten stoppen en er wordt gekeken of er mannen in de auto zitten in de leeftijd van 18 tot 60 jaar. Om die reden durven veel mannen de straat niet meer op. We hoorden van een man die op zijn pantoffels de vuilnis buiten zette en opgepakt werd...

Op bezoek hoor je nog meer

En dit alles is wat je buiten ziet en hoort van de oorlog. Maar als je gezinnen bezoekt, hoor je wat de oorlog nog meer betekent voor de mensen. Familieleden die in krijgsgevangenschap zitten, familieleden die getraumatiseerd terugkomen van het

front, prijzen van voedselproducten die maar blijven stijgen. Vaste lasten die steeds hoger worden. Onze contactpersoon vertelde dat haar energierekening bijna verdubbeld was. Ze dacht dat het een fout was en ging ermee terug. Het bleek geen fout, maar de kosten waren gewoon bijna verdubbeld. En dan te bedenken dat de meeste mensen van een klein pensioen leven. Het minimumpensioen bedraagt 2361 grivna, omgerekend 52,40 euro.

Zó dankbaar

Onnodig te zeggen wat de sponsorhulp voor de mensen betekent! Want de mensen die door Roechama gesponsord worden, leven allemaal van een klein pensioen. Ze zijn de sponsor zó dankbaar! Heel vaak hebben we al gehoord: moge God het de sponsors 'sto krat' -honderdvoudig – vergelden. Bij deze brengen we hun dankbaarheid over aan jullie!

Geknield bij begrafenisstoet

In deze flat woonde Bogdan

Overal herinneringen

Checkpoint

Chanoeka

Een voedselpakket met Chanoeka

De eerste lamp brandt

Chanoekafeest

De achterliggende tijd hebben we tweemaal een feest gevierd met de Joodse mensen.

In december vierden we samen met de Joodse mensen van de Messiaanse gemeente Zhyttia het Chanoekafeest. Voor hen is het samenkomen in deze donkere tijd op zich al een feest, ze komen niet vaak hun huis uit. We nodigden hen uit om naar het restaurant Droeza te komen. Het was de eerste avond van het Chanoekafeest, 24 december, waarop de eerste kaars wordt ontstoken. Nadya had alles heel goed voorbereid en alles keurig geregeld; de uitnodigingen, het vervoer, de zaal, het eten enz. Er wachtte een heerlijke maaltijd op ons. Wim mocht eerst wat delen over het Chanoekafeest: *"Chanoeka is een feest van de herovering van Jeruzalem en inwijding van de tempel, mede dankzij moedige Godsmannen. In het boek Daniël lezen we van mannen "die hun God kennen en die vasthouden aan het verbond en het doen" als voorbeelden voor ons. Chanoeka is ook een feest van reiniging van de tempel van allerlei afgoderij die Antiochus Ephianes daarin had gebracht. Ook ons leven moet gereinigd worden van alles wat niet naar Gods wil is, om een woonplaats van de Heilige Geest te kunnen zijn."*

Bij de voormalige synagoge

Na deze uitleg en aansporing werd het eten rondgedeeld en werd er genoten van de eenvoudige maar toch ook feestelijke maaltijd. En natuurlijk hadden we aan het eind weer voor iedereen een tasje met leuke cadeautjes. Om mensen te beemoedigen proberen we er ook altijd een mooi boekje in te doen. Deze keer hadden we een mooi boekje met getuigenissen van rabbi's die Jeshua hadden gevonden. Na deze mooie samenkomst gingen we met ons team nog naar de voormalige synagoge, waar de eerste Chanoekalamp was aangestoken. Een prachtig gezicht! Ter gelegenheid van Chanoeka lieten we ook weer voedselpakketten uitdelen. Want het is een traditie om met Chanoeka cadeautjes uit te delen.

Een heerlijke maaltijd

Een tas met cadeautjes

De voormalige synagoge in Uzgorod

Maaltijd met de Joodse mensen

Poerim

Joodse muziek

Poerimspiel

In maart vierden we met de Joodse gemeenschap in Tsjerniv-tsi het Poerimfeest. Vanwege ouderdom of ziekte konden niet alle gesponsorde mensen komen. Daarom bezochten we overdag al een aantal mensen. 's Avonds kwamen we bij elkaar in een restaurant met de mensen die door Roechama gesponsord worden of eten in de gaarkeuken, die Roechama betaalt. Dat waren er in totaal 70. Daarnaast waren er nog 20 vrijwilligers van de Joodse gemeenschap. Speciaal voor deze gelegenheid werd een 'Poerimspiel' opgevoerd. Onze contactpersoon Ella speelde de rol van Esther. Een violist zorgde tijdens de maaltijd voor gezellige Joodse muziek. Wim mocht ook wat vertellen over Roechama en Poerim. Verder was er een overvloedige maaltijd en deed de rabbijn nog een soort quiz met vragen over Poerim én ook één over Nederland: "Wat is het verschil tussen Nederlandse kaas en kaas uit Nederland?" Degene met het juiste antwoord op de vraag, kreeg een doos chocola.

Wim vertelt over Poerim

Geschenken sturen

In Esther 9 :22 en 23 staat: "Dat zij ieder jaar de 14e dag van de maand Adar en de 15e dag daarvan moesten vieren als de dagen waarop de Joden rust gekregen hadden van hun vijanden, in de maand die voor hen veranderd was van verdriet in blijdschap en van rouw in een feestdag, en om deze dagen te maken tot dagen van maaltijden en blijdschap, om elkaar geschenken te sturen en gaven te geven aan de armen." Geschenken horen dus ook echt bij Poerim. Aan het eind kreeg iedereen dan ook een tasje met cadeautjes. Deze keer hadden we een mooi boekje gevonden over Poerim, dat de lijn doortrok naar de Messias. In elk tasje zat dit boekje. Het was weer een mooie avond en we hopen dat het boekje de mensen mag bemoedigen. Want wij vertrekken weer, maar de mensen blijven achter met al hun zorgen en noden. We hopen daarom dat ze door de boekjes begrijpen dat ze niet alleen zijn; dat de God van Israel nog steeds hun God is, Die er altijd voor hen is en Die in Jesjoea hun ware Verlosser is.

Poerimspiel met Ella als Esther

Bezoeken

Ons team met de rabbijn en Ella

Gewond teruggekeerd

Tijdens ons verblijf in Tsjernivtsi bezochten we anderhalve dag een aantal mensen die vanwege hun gezondheid niet naar het Poeriemfeest zouden kunnen komen. Eén van hen was Pavel, met zijn vrouw Galina. Ze zijn op latere leeftijd getrouwd, in 1997. Uit hun eerste huwelijken hebben beiden kinderen. De zoon van Galina heeft in Bachmut gevochten en is al langere tijd geleden gewond teruggekeerd en ondergaat revalidatie.

Pavel is samen met zijn moeder tijdens de Tweede Wereldoorlog geëvacueerd geweest. Toen zij na de oorlog terugkeerden naar hun woonplaats Vinnitsa, bleken alle familieleden te zijn vermoord. Daarom vertrokken ze naar Tsjernivtsi, waar Pavel in een machinefabriek gewerkt heeft. Pavel tobt al jaren met zijn gezondheid. De dag na ons bezoek zou Pavel naar het ziekenhuis gaan voor chemo; er is nu namelijk ook kanker bij hem vastgesteld. Pavel zelf wordt hiervan nog onwetend gehouden. Wij kunnen ons dat niet voorstellen, maar zo is over hem besloten. We troffen een zwijgzame man aan, hij bleek ook redelijk doof te zijn. Vanwege zijn situatie vroegen we of we voor hem mochten bidden, dat wilden ze graag. Zo hebben we hem in de handen van de Heere gelegd.

We lieten wat cadeautjes achter. Het belangrijkste voor hem en Galina is het gebed.

Jullie gezichten verwarmen me

Een ander die we bezochten was Ella, een alleenstaande vrouw van 78 jaar. Bij Ella werd al op 16-jarige leeftijd een spierziekte vastgesteld. Dat ze weinig energie heeft en met moeite kan lopen deed niets af aan haar enthousiasme. Geestdriftig vertelde ze over haar leven, haar

jeugd, haar ouders, hoe ze in Tsjernivtsi zijn terechtgekomen, maar ook over de bijzondere driehoekige flat waar ze in woont, gebouwd door een Joodse architect. We kwamen er nauwelijks tussen. Dat gaf niks, want we zagen hoe blij ze was om zoveel met ons te kunnen delen. Ze verklaarde haar ongetrouwd-zijn gebleven: *"Vanwege mijn spierziekte, die ook erfelijk is, besloot ik niet te trouwen, omdat ik geen kinderen kon en wilde krijgen."* Ondanks dat Ella beperkt is en aan haar flat gebonden, is ze veel mensen tot zegen: *"Mensen hebben allerlei hulpvragen. Ik bied hulp, via de telefoon, bij subsidieaanvragen, bij allerlei technische zaken en ook op het gebied van gezondheid. Een tante zei een keer: 'Jij bent voor mij een dokter zonder diploma!'"*

Opeens schiet Ella iets in gedachten: "O, ik wil graag de mensen bedanken die mij kaarten sturen." Vervolgens haalde Ella een doosje tevoorschijn, helemaal gevuld met kaarten. We kwamen onverwachts, maar het doosje stond voor haar op tafel. Ze haalde er kaarten uit en werd emotioneel: *"Ik zou de mensen wel terug willen schrijven, maar er staat vaak geen afzender op: 'Heel erg bedankt, ik proef dat de mensen ze met hun hart maken en schrijven!'"* Ella getuigt ook dat haar leven aan het veranderen is: *"Ik was atheïst, overtuigd lid van de communistische jeugdbeweging Komsomol. Ik*

krijg ook bezoek van mensen die echt geloven." We gaven Ella het boek de Schuilplaats en andere cadeaus. Ook hadden we een warme plaid voor haar. Haar reactie hierop was: *"Dit kleed zal mij verwarmen zoals jullie gezichten mij verwarmen."* We namen zeer bemoedigd hartelijk afscheid.

Bij Pavel op bezoek

Peter met de rabbijn

Emotioneel vanwege de kaarten

Kan van pensioen niet leven

In december bezochten we verschillende mensen in de plaatsen Choest en Uzgorod.

Eén van de vier bezoeken in Uzgorod was bij Chava, een eenzame vrouw zonder kinderen. Chava is nooit getrouwd geweest. Zij werd geboren in Kazachstan uit een Joodse moeder, haar vader had Hongaars bloed. Chava vertelde: *"Ik wilde graag naar Hongarije, maar mijn moeder wilde niet. Ik ben opgeleid tot bouw- kundig ingenieur en mocht met pensioen toen ik 55 jaar en zes maanden was. Ik heb jarenlang met mijn moeder samen in een flat gewoond, want mijn vader was al in 1978 gestorven. Mijn moeder stierf in 2013."* Van haar pensioen kan Chava niet leven, ze kan de vaste lasten er amper van betalen. Daarom wordt ze door een sponsor via Roechama gesteund. Onze contactpersoon vertelde dat het minimumpensioen momenteel 2361 grivna bedraagt, dat is ongeveer 53 euro. Chava heeft een mooie hobby namelijk felicitatiekaarten maken. Ze liet schitterende kaarten zien die ze gemaakt had. Ze is heel creatief. Ze maakt ook brillenkokers van allerlei gekleurde stoffen; we kregen er allemaal één. Het bracht ons op het idee een breitas aan haar te geven die een vrouw uit Nederland al jaren maakt en met ons meegeeft. Ze was er erg blij mee.

Ik dank God voor Roechama

Ook bezochten we Ira, die vijf dagen daarvoor haar verjaardag had gevierd, op 20 december: *"Dat is de dag waarop ik echt geboren ben en niet op 18 december zoals bij de burgerlijke stand staat vermeld"* Dat moest

ze uitleggen natuurlijk: *"Mijn vader heeft de dag waarop mijn moeder was opgenomen in de kraamkliniek opgegeven als geboortedatum. Hij had twee dagen buiten in de kou moeten wachten, zo lang duurde de bevalling, waarbij de levens van mijn moeder en mij nauwelijks gespaard bleven. Om warm te blijven gebruikte mijn vader sterke alcoholische drank. Hij was niet helemaal helder meer toen de geboorte eindelijk had plaatsgevonden en gaf de verkeerde datum door."*

Ira is als weduwe zonder kinderen erg eenzaam. Ze tobt ook met haar gezondheid. Ze is geopereerd aan haar heupen, heeft last van ontstoken aderen en heeft hoge bloeddruk. Hulp via Chesed krijgt ze niet, omdat ze na de oorlog geboren is. Sinds enkele jaren helpt Roechama haar op allerlei manieren en zijn er door Bas en Marienel ook verschillende problemen opgelost tijdens hun 'klusreis'. Dat allemaal vindt Ira elke keer weer zo bijzonder: *"Jullie helpen ons en ons eigen bloed laat ons aan ons lot over,"* zei ze ook nu weer. *"Jullie voelen ook zo 'dichtbij', wat jullie allemaal doen daar heb ik geen woorden voor: Ik kan nu weer zonder bril lezen, omdat jullie mijn staaroperatie betaald hebben. Na de operatie had ik pampers nodig, die hebben jullie gegeven. Ik kan niets teruggeven, maar ik kan wel elke keer voor jullie bidden. Elke morgen als ik onder de douche sta dank ik God voor Roechama"*

Het was een fijn bezoek. We zijn dankbaar dat de hulp zo past en ook zo gewaardeerd wordt. We gaven Ira de bekende en geroemde kaas en stroopwafels en natuurlijk ook een boek: *"Onze God is groot"*.

Op bezoek bij Chava

Chava met de breitas

Ira vertelt over haar leven

Weten hoe het met uw gesponsorde persoon of gezin gaat?

Meestal is er nauwelijks of geen nieuws over de personen die we sponsoren. In die gevallen sturen we de sponsors dan ook geen nieuwe informatie. Maar wilt u gewoon eens weten hoe het met hen gaat, mail ons gerust!

We hebben rechtstreeks contact met al onze contactpersonen. Als we hen iets vragen, krijgen we vaak dezelfde dag al antwoord. U kunt ons dus altijd mailen!

Hulpvragen

Incontinentiemateriaal

In elke provincie wordt dringend gevraagd om incontinentiemateriaal; pampers, zo noemen ze het. We hebben al honderden pakken af kunnen leveren. Als we niet in een bepaalde provincie kwamen, stuurden we grote pakketten op vanuit de provincie waar we waren.

Op bezoek bij Tolik vertelde hij, dat hij juist een pak gekocht had voor zijn zus. Het kostte 700 grivna, omgerekend 15,50 euro. En dat was een aanbieding; normaal was het ruim 800 grivna! Hij vertelde dat het pensioen van zijn zus 4953 grivna was, ongeveer 110 euro. Omdat we ook in deze provincies heel veel pampers achter hadden gelaten, gaven we het door aan onze contactpersoon. Een week later kregen we een foto van Tolik in de synagoge. Hij had daar vijf pakken pampers gekregen! Dank aan iedereen die meehelpt incontinentiemateriaal te verzamelen!

Thuiszorg sponsoren?

Dit betrekkelijk nieuwe project wordt steeds belangrijker. We hebben alweer de vraag gekregen of we mensen toe kunnen voegen aan dit programma. We hopen deze mensen spoedig te kunnen bezoeken. Om iemand van thuiszorg te voorzien, is € 108,- per maand nodig. Misschien een mooi idee voor het bedrijf waar u werkt om iemand op deze manier te ondersteunen? Maar ook voor elk willekeurig bedrag voor thuiszorg zijn we dankbaar! Juist bij de Joodse mensen horen we vaak dat ze helemaal geen familie hebben. Ze vertellen dat ze geen opa's en oma's, zussen of broers, ooms of tantes gekend hebben. Vaak zijn hele families omgebracht in de oorlog. Daardoor hebben de oudere mensen weinig of geen familie. Dan is een 'patranas' – thuiszorgwerker – die voor hen zorgt echt een zegen!

Grote pakketten incontinentiemateriaal worden opgestuurd

Incontinentiemateriaal via Roechama

Helemaal geen familie

Stichting Roechama

Claes de Jongestraat 31
2957 AD Nieuw-Lekkerland
Tel: 0184-683478
E-mail: info@roechama.nl

IBAN : NL54 RABO 0362 4394 86
BIC : RABONL2U
KvK nr: 24358678
RSIN nr : 813093867

www.roechama.nl

